

[Lykketoft]

regering, at der skulle forsvinde 10.000 stillinger i den offentlige sektor hvert eneste år. De toner hører vi heldigvis ikke mere. Nu var statsministerens formulering, at man ikke bevidst skal stile imod at ansætte flere.

Nej, man skal ikke bevidst stile imod at ansætte flere, end der er brug for. Den offentlige sektor skal ikke være en midlertidig beskæftigelsesforanstaltning. Den offentlige sektor skal på en effektiv, borgervenlig, brugervenlig måde så billigt som muligt levere de ydelser, der er brug for, for at et moderne samfund kan køre i overensstemmelse med befolkningens ønsker, som de kommer til udtryk også ved valgene.

Men vi har jo også herinde i Folketinget i denne regerings tid haft debatter om den sociale nød, om de psykisk syge, der ikke bliver taget hånd om, om de ældre og om omsorgen ude i kommunerne, som ikke er god nok, og hvor vi nok må sige, at regeringen ikke har fulgt løsningen af disse problemer op i tilstrækkelig grad, og at løsningen af disse problemer ikke er en pakke hæfteplastre eller 500 kr. til en privat hjælpeorganisation, men at det også er, at der bliver skabt et offentligt serviceapparat, som kan samle nogle af disse stadig stigende sociale problemer i vores samfund op.

Jeg er da enig i, at meget af væksten i beskæftigelsen skal ske i service og det meste af det i privat service. Det er jo også forudsætningerne i det grundlag, der ligger i den gode cirkel, som vi har talt en del om i dag, men det er jo under alle omstændigheder ikke meningsfyldt, at vi ikke skulle kunne løse de venteliste-problemer, der er i den offentlige sektor, hvad enten vi, som vi har gjort det i dag, taler om sygehusene, eller vi har om en venteliste, der i hvert fald på det seneste er eksploderet, nemlig ventelisten, når det gælder om at få småbørn passet.

Jeg så i en af aviserne i dag – jeg har ikke haft mulighed for at kontrollere opgørelsesmetoden – at der nu skulle være tale om, at 90.000 børn ikke kan blive passet i det offentlige system. Det synes jeg er meget utilfredsstillende, og jeg synes, det kalder på, at vi giver kommunerne ikke bare de muligheder, vi har givet dem for større fleksibilitet og nye løsningsmodeller – det synes jeg er fint – men også giver dem de lånemuligheder, der kan medføre, at en masse af de ledige arealer, der står rundt

omkring i kommunerne, kan blive bygget om, så der kan blive pasningsmuligheder i det kommunale regi.

Det sidste, jeg skal sige, drejer sig om den offentlige sektor mere generelt. Jeg tror, der er et ideologisk modsætningsforhold mellem regeringen og Socialdemokratiet om den offentlige sektor, som man ikke kan udrydde. Vi vil stædigt og vedvarende holde fast ved, at vi skal have en fælles og en solidarisk finansiering af de offentlige velfærdsgoder. Vi vil ikke indskibe os i private forsikringsløsninger. Vi vil ikke være med til at erstatte den større brugerindflydelse, decentralisering i det politisk fastlagte system, som vi er i fuld gang med, som vi er meget glade for, og som vi har støttet fuldt ud, med en egentlig købsmodel for de offentlige ydelser. Men decentraliseringen er god, fordi den gør det muligt at udnytte nogle af markedsøkonomiens fordele uden at indføre brugerbetaling. Den gør det muligt at skærpe omkostningsbevidstheden, og økonomisk ansvarlighed er ikke hverken et borgerligt privilegium eller en borgerlig fordom, men en forudsætning for at frigøre de ressourcer, der skal til, for at vi også kan få løst flere opgaver, som i dag ikke bliver løst, og måske endda også ad den vej finde mulighed for at sænke skatterne.

Når det gælder den offentlige sektor, tror jeg, at den afgørende forskel på regeringens og Socialdemokratiets syn er, at vi ikke mener, den offentlige sektor skal være større end højst nødvendig. Vi vil gerne være med til at bryde grænser ned mellem den offentlige og den private sektor. Vi vil gerne være med til at diskutere, hvor man kan udlicitere opgaver med fornuft, men også hvor den offentlige sektor kan gå ind i et samarbejde med private virksomheder om at løse nye opgaver, løse eksportopgaver, sørge for, at den velfærd, vi har indbygget i vore systemer, også kan blive et eksportaktiv for det danske samfund og være noget, vi sælger ikke bare til danske borgere via den offentlige sektor herhjemme, men også til udlandet, og dermed skabe nye danske arbejdspladser, mens privatisering for regeringen åbenbart er et dogme, som man under alle omstændigheder vil holde fast i. Sådan er det ikke for Socialdemokratiet.

Holger K. Nielsen (SF):

Statsministeren sagde i sit svar, at vi har haft